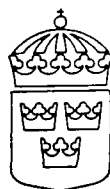

Regeringens proposition 1992/93:123

om vissa ekonomiska regleringar år 1993
mellan staten och kommunsektorn

Prop.
1992/93:123

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 29 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Anne Wibble

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att en ekonomisk reglering mellan staten och kommunsektorn skall göras år 1993 till följd av ett antal beslutade och föreslagna åtgärder som direkt påverkar kommunsektorns ekonomi.

De åtgärder som omfattas är slopat schablonavdrag m.m., införande av en allmän sjukförsäkringsavgift, reduktion av vissa pensionsförmåner, ändrad tidpunkt för utbetalning av pensioner, införande av en karensdag, sänkning av ersättningsnivåerna i sjukförsäkringen, sänkning av arbetsgivaravgifterna och den särskilda löneskatten samt ändrade regler för avgifter inom äldre- och handikappomsorgen.

Det belopp som föreslås regleras uppgår netto till 10,16 miljarder kronor. Beloppet skall återföras från kommunsektorn till staten. För kommuner och landsting sker regleringen genom att kommunal-skattemedlen minskas med ett visst belopp per invånare i kommunen respektive landstinget. För de kyrkliga kommunerna sker regleringen genom att skattemedelsfordran vid ingången av år 1993 minskas med en viss procent.

Vissa följdändringar föreslås när det gäller övergången till det nya utbetalningssystemet för kommunalskattemedel för kommuner och landsting.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1992:000) om slutavräkning av kommunalskattemedel för år 1991

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1992:000) om slutavräkning av kommunalskattemedel för år 1991 skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹ Från summorna av de skattemedel som sammanlagt skall betalas ut till kommuner respektive landsting för år 1991 med stöd av lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., i dess lydelse före den 1 januari 1993, skall sedan avräkning skett enligt 4 § nämnda lag ytterligare avräkningar göras för såväl kommuner som landsting enligt följande:

1. med *summan* av de preliminära skattemedel som kommunerna respektive landstingen får enligt 4 § andra stycket lagen med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., i dess lydelse *efter* den 1 januari 1993, *minskat* med de medel som kommunerna respektive landstingen uppburit i förskott inklusive tillägget för befolkningsökning enligt 4 § tredje och fjärde styckena nämnda lag, i dess lydelse före den 1 januari 1993,

1. med de preliminära skattemedel som kommunerna respektive landstingen får enligt 4 § andra stycket lagen med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., i dess lydelse *från och med* den 1 januari 1993, *minskade dels* med de medel som kommunerna respektive landstingen *skulle ha* uppburit i förskott inklusive tillägget för befolkningsökning enligt 4 § tredje och fjärde styckena nämnda lag, i dess lydelse före den 1 januari 1993, *dels med 1 137 miljoner kronor för kommunerna och 712 miljoner kronor för landstingen.*

2. för kommuner som inte ingår i ett landsting med 1,07 kronor per skattekrona och för övriga kommuner med 0,65 kronor per skattekrona, beräknat på antalet skattekronor som fastställts vid 1992 års taxering enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) och det antal skattekronor som skulle ha tillskjutits för år 1993 om lagen (1988:491) om skatteutjämningsbidrag hade gällt, varvid de garanterade skattekrafter skall användas som har fastställts för år 1992,

3. för landstingen med 0,42 *kr* per skattekrona, beräknat på antalet skattekronor som fastställts vid 1992 års taxering enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen och det antal skattekronor som skall tillskjutas för år

3. för landstingen med 0,42 *kronor* per skattekrona, beräknat på antalet skattekronor som fastställts vid 1992 års taxering enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen och det antal skattekronor som skall tillskjutas för år

¹ Nuvarande lydelse enligt prop. 1992/93:36 om vissa frågor om den kommunala ekonomin

1993 enligt lagen (1992:67) om 1993 enligt lagen (1992:67) om Prop. 1992/93:123
skatteutjämningsbidrag till lands- skatteutjämningsbidrag till lands-
ting, ting,

4. för kommunerna med 11 370 miljoner kronor och för landstingen
med 520 miljoner kronor.

Lag med särskilda bestämmelser om utbetalning av
skattemedel år 1993

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Vid utbetalning av kommunal- eller landstingsskattemedel enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., skall för inkomståret 1993 kommunalskattemedlen minskas med 752 kronor per invånare i kommunen den 1 november 1992 och landstingsskattemedlen med 400 kronor per invånare i landstinget den 1 november 1992.

För en kommun som inte ingår i ett landsting skall kommunalskattemedlen minskas med 1 152 kronor per invånare i kommunen den 1 november 1992.

2 § Vid utbetalning av en församlings eller en kyrklig samfällighets fordran enligt 4 a § fjärde stycket lagen med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., skall fordran vid ingången av år 1993 minskas med 1,7 procent.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992

Närvarande: statsminister Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel och P. Westerberg.

Föredragande: statsrådet Wibble

Proposition om vissa ekonomiska regleringar år 1993 mellan staten och kommunsektorn

1 Inledning

I årets kompletteringsproposition (prop. 1991/92:150 del II, bet. 1991/92:FiU29, rskr. 1991/92:345) förespråkades bl.a. att den s.k. finansieringsprincipen fortsättningsvis bör tillämpas när det gäller förhållandet mellan staten och kommunsektorn. Riksdagen har biträtt denna princip. Principen innebär att kommuner och landsting inte bör åläggas nya uppgifter utan att de samtidigt får möjlighet att finansiera dessa med annat än höjda skatter. Om statsmakterna fattar beslut som gör att den kommunala verksamheten kan bedrivas billigare bör statsmakterna på motsvarande sätt minska de statliga bidragen. På liknande sätt bör hänsyn också tas till statliga åtgärder som inte direkt tar sikte på, men som ändå får direkta ekonomiska effekter för kommunsektorn. Ett exempel är åtgärder som påverkar det kommunala skatteunderlaget.

Riksdagen beslutade, med anledning av nämnda proposition, att schablonavdraget vid inkomst av tjänst skall slopas och ersättas med en avdragsbegränsning från och med år 1993. Riksdagen godkände också att den ökning av kommunsektorns skatteinkomster som följer av nämnda förändring skall återföras till staten.

I proposition 1992/93:36 om vissa frågor om den kommunala ekonomin förespråkas en metod för ekonomisk reglering mellan staten och kommunsektorn under år 1993. Metoden bör användas för att reglera effekten av att schablonavdraget tas bort samt effekterna av vissa andra förslag av betydelse för den kommunala sektorns ekonomi. Propositionen har ännu inte behandlats av riksdagen.

I proposition 1992/93:50 om åtgärder för att stabilisera den svenska ekonomin föreslås en rad åtgärder. Vissa av dessa får sådana effekter att en ekonomisk reglering mellan staten och kommunsektorn bör göras. Det gäller förslagen om sänkta arbetsgivaravgifter och sänkt särskild löneskatt. Propositionen har ännu inte behandlats av riksdagen.

Regeringen har lagt och kommer inom kort att lägga fram ytterligare förslag som påverkar kommunsektorn och som likaledes bör regleras. Det gäller dels förslag till ändringar i pensionssystemet (prop. 1992/93:116), dels förslag till ändringar i sjukförsäkringen och dels förslag till ändringar när det gäller avgifter inom äldre- och handikappomsorgen (prop. 1992/93:129).

I det följande tar jag upp den ekonomiska reglering som bör gälla år 1993. Som jag närmare redogjort för i prop. 1992/93:36 avser jag att återkomma till regeringen med förslag för år 1994 och framåt.

2 Åtgärder som bör föranleda en ekonomisk reglering mellan staten och kommunsektorn under år 1993

Jag redogör i det följande för vilka åtgärder som bör föranleda en ekonomisk reglering mellan staten och kommunsektorn samt vilka belopp regleringen bör omfatta. Den reglering som föranleds av åtgärderna inom skattesystemet, sjukförsäkringen och pensionssystemet omfattar inte de kyrkliga kommunerna eftersom effekterna på skatteunderlaget slår igenom på skatteinkomsterna först år 1995 för dessa kommuner.

2.1 Ändringar i skattesystemet, sjukförsäkringen och pensionssystemet

Mitt förslag: Medel skall återföras till staten motsvarande den ökning av kommunsektorns skatteinkomster som följer av att

- schablonavdraget slopas och ersätts med avdragsbegränsning fr.o.m. år 1993 och
- tidpunkten för utbetalning av pension ändras fr.o.m. den 1 juli 1993.

Medel skall återföras till kommunsektorn motsvarande den minskning av kommunsektorns skatteinkomster som följer av att

- en karensdag införs den 1 april 1993,
- ersättningsnivåerna i sjukförsäkringen sänks den 1 april 1993,
- vissa pensionsförmåner reduceras till 98 % fr.o.m. år 1993 och
- en allmän sjukförsäkringsavgift införs fr.o.m. år 1993.

Sammantaget skall 1,84 miljarder kronor återföras från kommuner och landsting till staten år 1993.

Skälen för mitt förslag:

Skattesystemet

Riksdagen har tidigare godkänt att kommunsektorns ökade skatteinkomster till följd av att schablonavdraget slopas m.m. skall återföras till staten.

Regeringen har den 22 oktober 1992 till lagrådet överlämnat ett förslag om en ny allmän sjukförsäkringsavgift. Förslaget innebär bl.a. att en avgift till sjukförsäkringen införs fr.o.m. inkomståret 1993. Avgiften skall utgöra en viss procent på förvärvsinkomster upp till 7,5 basbelopp. Avgiften blir avdragsgill vid inkomsttaxeringen. Kommunsektorns skatteinkomster kommer därmed att minska. En återföring av motsvarande belopp bör därför ske.

Den sammantagna förändringen av skatteinkomsterna för kommuner och landsting år 1993 till följd av dessa förändringar beräknas bli en ökning med 3,78 miljarder kronor.

Sjukförsäkringen

Regeringen har den 20 oktober 1992 överlämnat ett förslag till lagrådet om att införa en karensdag i sjukförsäkringen.

Den minskning av skatteinkomsterna som följer av att en karensdag införs skall kompenseras. Motsvarande princip bör gälla i fråga om det i prop. 1992/93:50 aviserade förslaget om sänkta ersättningsnivåer i sjukförsäkringen. Förslagen om att införa en karensdag och att sänka ersättningsnivåerna i sjukförsäkringen avses träda i kraft den 1 april 1993.

Helårseffekten för kommunsektorns skatteinkomster av karensdagen och de sänkta ersättningsnivåerna i sjukförsäkringen beräknas till en minskning på 1,44 miljarder kronor. För år 1993 beräknas effekten bli 1,08 miljarder kronor. Vid beräkningen har tagits hänsyn till att sjukfrånvaron har minskat under senare tid.

Pensionssystemet

De förändringar av kommunsektorns skatteinkomster som följer av förändringar i pensionssystemet bör regleras på samma sätt som de förändringar jag tidigare har nämnt.

Förslaget om att vid utbetalningen reducera vissa pensionsförmåner till 98% (prop. 1992/93:116) avses träda i kraft den 1 januari 1993. Det medför minskade skatteinkomster för kommunsektorn.

Förslaget om ändrad pensioneringstidpunkt innebär att tidpunkten för pensionering skall inträda vid utgången av det kvartal, i stället för den månad, då pensionsåldern uppnås. Förslaget avses träda i kraft den 1 juli 1993. Förslaget leder till ökade skatteinkomster.

Åtgärderna beräknas sammantagna leda till att skatteinkomsterna minskar med 0,86 miljarder kronor år 1993.

För att mildra effekten för de sämst ställda pensionärerna tillförs denna grupp 500 miljoner kronor.

Mitt förslag: Medel motsvarande den minskning av kommunsektorns kostnader som följer av sänkta arbetsgivaravgifter och sänkt särskild löneskatt skall återföras till staten. Kostnadsminskningen beräknas med utgångspunkt i hela den kommunala verksamheten exklusive s.k. affärsdrivande verksamhet.

För år 1993 skall 7,5 miljarder kronor föras från kommunsektorn till staten.

Skälen för mitt förslag: I prop. 1992/93:50 föreslås att arbetsgivaravgifterna skall sänkas med 4,3 procentenheter. Vidare föreslås att den särskilda löneskatten på vissa förvärvsinkomster och på pensionskostnader skall sänkas med 4,16 procentenheter. Förändringarna avses träda i kraft den 1 januari 1993.

Syftet med den föreslagna sänkningen av arbetsgivaravgifterna m.m. (prop. 1992/93:50) är att öka konkurrenskraften för näringslivet. Sänkningen görs generell för att undvika snedvridning i konkurrensförutsättningarna mellan verksamhet i privat respektive offentlig regi.

Det finansiella utrymmet för kommunsektorn bör således inte öka till följd av att arbetsgivaravgifterna och den särskilda löneskatten sänks (jfr. prop. 1992/93:50 s.13). Sänkningen bör därför regleras för hela den kommunala verksamheten på så sätt att den kostnadsminskning som sänkningen ger upphov till återförs till staten. Undantag bör dock göras för vissa verksamheter.

Den kommunala verksamheten kan grovt sett delas in i sådan verksamhet som helt eller till stor del finansieras med skattemedel och sådan verksamhet som helt eller till stor del finansieras med avgifter eller motsvarande (s.k. affärsdrivande verksamhet). Till den förra hör exempelvis skola, barnomsorg och äldreomsorg. Till den senare hör exempelvis energiförsörjning och bostäder.

Den skattefinansierade verksamheten bedrivs främst i egen regi men viss entreprenadverksamhet förekommer också. Affärsverksamheten bedrivs till stor del i form av bolag eller andra kommunala företag. En mindre del bedrivs i egen regi i förvaltningsform eller på entreprenad. Det finns också exempel på affärsverksamhet som drivs helt i privat regi.

Den skattefinansierade verksamheten kan inte sägas vara utsatt för någon egentlig konkurrens. Kommunen agerar i första hand som producent och i vissa fall som köpare av tjänster. Affärsverksamheten däremot kan mer eller mindre betraktas som konkurrensutsatt eftersom kommunala och privata producenter kan verka på samma marknad. I denna verksamhet är priset ett viktigt styrmedel.

Jag föreslår att en neutralisering av sänkningen av arbetsgivaravgifterna och den särskilda löneskatten sker för den i huvudsak skattefinansierade verksamheten, oavsett i vilken regi denna bedrivs. Verksamhetsformen

saknar i detta fall betydelse eftersom sänkningen av arbetsgivaravgifterna, och därmed också av kostnaderna, sker generellt. Den kostnadsminskning som följer av sänkningen bör således återföras till staten.

För den affärsdrivande verksamheten bör ingen reglering ske. I stället förutsätts att sänkningen av arbetsgivaravgifterna och den särskilda löneskatten slår igenom i form av lägre avgifter på de producerade tjänsterna. Exempelvis bör hyrorna i de kommunala bostadsföretagen påverkas.

Det belopp som skall återföras till staten år 1993 bör motsvara den kostnadsminskning inom den skattefinansierade verksamheten som kommunsektorn kan beräknas få detta år till följd av att arbetsgivaravgifterna och den särskilda löneskatten sänks. Beräkningen av kostnadsminskningen baseras på lönesumman i den kommunala sektorn år 1991, exklusive den del som avser affärsverksamhet. Lönesumman räknas upp till 1993 års nivå. Ett tillägg görs med ett uppskattat belopp som skall motsvara löneandelen av entreprenaderna. Därvid erhålls lönebasen för beräkning av kostnadsminskningen. Effekten av den sänkta särskilda löneskatten på pensionskostnader beräknas utifrån uppgifter om kommunsektorns pensionskostnader.

Den sammanlagda kostnadsminskningen för kommunsektorn kan utifrån dessa underlag beräknas till 7,5 miljarder kronor.

2.3 Avgifter inom äldre- och handikappomsorgen

Mitt förslag: Medel skall återföras till staten motsvarande den förändring som följer av att kommunerna i stället för staten får uppbära avgifter för vård i sjukhem och andra vårdinrättningar som kommunerna övertagit från landstingen.

Medel skall återföras till staten motsvarande den kostnadsminskning som uppstår för kommuner och landsting till följd av att vården vid kommunernas särskilda boendeformer för service och omvårdnad skall likställas med öppen vård i fråga om kostnadsansvaret för läkemedel och läkarvård, kostnadsfria förbrukningsartiklar samt resor.

För år 1993 skall 0,70 miljarder kronor återföras från kommunerna till staten och 0,12 miljarder kronor återföras från landstingen till staten.

Skälen för mitt förslag och min bedömning: I prop. 1992/93:129 om avgifter inom äldre- och handikappomsorgen läggs vissa förslag som påverkar de ekonomiska relationerna mellan staten, kommunerna och landstingen. Bl.a. föreslås att kommunerna får uppbära avgifter för vård i sjukhem och andra vårdinrättningar som kommunerna övertagit från landstingen. Avgifterna får tas ut enligt samma grunder som övriga kommunala avgifter för boende, service och omvårdnad. Avgifterna tas f.n. ut av försäkringskassan och Riksförsäkringsverket genom ett avdrag på utgående pensionsförmåner.

Vidare föreslås att vården vid kommunernas särskilda boendeformer för service och omvårdnad skall likställas med öppen vård i fråga om kostnadsansvaret för läkemedel och läkarvård, kostnadsfria förbrukningsartiklar samt resor. Detta innebär vissa omfördelningar av kostnadsansvaret mellan staten, kommunerna och landstingen.

Förändringarna föreslås träda i kraft fr.o.m. 1 januari 1993.

Effekterna av dessa förändringar innebär att 0,70 miljarder kronor bör föras från kommunerna till staten och att 0,12 miljarder bör föras från landstingen till staten.

I propositionen föreslås vidare att nuvarande särreglering av avgifter som avser helinackordering i särskilda boendeformer för service och omvårdnad upphävs. Avgifterna skall bestämmas så att den enskilde förbehålls tillräckliga medel för sina personliga behov. Avgifterna skall dessutom vara skäliga och får inte överstiga kommunens självkostnad. Som närmare framgår av propositionen om avgifter inom äldre- och handikappomsorgen innebär detta att det för kommunerna skapas ett ökat utrymme för avgiftsuttag. Regleringen av de ekonomiska konsekvenserna av kommunernas ökade möjligheter att ta ut avgifter behandlas inte i detta sammanhang.

2.4 Sammanfattning av kommunalekonomiska effekter

Sammanställning av ekonomiska effekter för kommunsektorn år 1993 av beslutade och föreslagna förändringar (miljarder kronor)

Schablonavdrag	+5,68
Allmän sjukförsäkringsavgift	-1,90
Sjukförsäkringsförmåner	-1,08
Pensionsnivå	-0,91
Utbetalningstidpunkt pensioner	+0,05
Arbetsgivaravgift	+7,33
Särskild löneskatt på pensionskostnader	+0,17
Äldre- och handikappomsorg	+0,82
Summa att reglera	+10,16
varav kommuner	+6,52
landsting	+3,47
kyrkan	+0,17

3.1 Metoder för ekonomisk reglering år 1993

Mitt förslag: Vid utbetalning av kommunalskattemedel för inkomståret 1993 skall, för kommunerna, kommunalskattemedlen minskas med 752 kronor per invånare i kommunen den 1 november år 1992.

Vid utbetalning av landstingsskattemedel för inkomståret 1993 skall, för landstingen, landstingsskattemedlen minskas med 400 kronor per invånare i landstinget den 1 november år 1992.

För de landstingsfria kommunerna skall, vid utbetalning av kommunalskattemedel för inkomståret 1993, dessa minskas med 1 152 kronor per invånare i kommunen den 1 november år 1992.

För de kyrkliga kommunerna skall skattemedelsfordran vid ingången av år 1993 minskas med 1,7%.

Skälen för mitt förslag: I proposition 1992/93:36 om vissa frågor om den kommunala ekonomin förordas en metod för ekonomiska regleringar mellan staten och kommunsektorn för år 1993 som innebär att kommunal- respektive landstingsskattemedlen minskas med ett visst belopp per invånare i kommuner och landsting.

Metoden för ekonomisk reglering för kommuner och landsting år 1993 bör vara densamma för samtliga åtgärder där en reglering bör ske. Den metod jag föreslår är enkel och kommer inte att föranleda någon särskild redovisning eller uppföljning. Metoden är också neutral såtillvida att den inte skapar några incitament t.ex. vid valet mellan egen regi eller entreprenad under år 1993.

Jag har övervägt andra metoder för ekonomisk reglering när det gäller sänkningen av arbetsgivaravgifterna, t.ex. att basera regleringen på lönesumman eller antalet anställda per kommun. Ett antal problem är emellertid förknippade med sådana metoder. Jag anser därför att den förespråkade metodens fördelar i form av enkelhet och neutralitet väger tyngre än nackdelarna.

De föreslagna förändringarna inom äldre- och handikappomsorgen innebär att ansvarsfördelningen mellan staten och kommunsektorn ändras. Jag anser i princip att den ekonomiska regleringen i sådana fall bör ske i form av en förändring av statsbidragsramen. Av praktiska skäl föreslår jag emellertid att regleringen år 1993 när det gäller äldre- och handikappomsorgen görs enligt samma metod som jag föreslår för övriga regleringar i denna proposition.

Även för de kyrkliga kommunerna skall för år 1993 en reglering göras motsvarande de sänkta arbetsgivaravgifterna och den sänkta särskilda löneskatten. Eftersom uppgiftsfördelningen mellan församlingar och kyrkliga samfund varierar anser jag att regleringen skall omfatta samtliga kyrkliga kommuner. En reglering i form av ett visst belopp per invånare är mindre lämplig för de kyrkliga kommunerna. Jag föreslår därför att regleringen görs så att den skattemedelsfordran som de kyrkliga kommunerna har vid ingången av år 1993 minskas med 1,7%.

3.2 Följdändringar vid övergången år 1993 till ett nytt system för utbetalning av skattemedel till kommuner och landsting

Prop. 1992/93:123

Mitt förslag: Den minskning av slutavräkningen för år 1991 som föranleds av ökade utbetalningar av kommunalskattemedel till följd av att utbetalningssystemet läggs om (nivåförändringen) skall justeras ner med hänsyn till de åtgärder som påverkar det kommunala skatteunderlaget år 1993 och som föreslås regleras i denna proposition. Nedjusteringen skall uppgå till 1 137 miljoner kronor för kommunerna och 712 miljoner kronor för landstingen.

Skälen för mitt förslag: Regeringen har i prop. 1992/93:36 föreslagit en lagreglering av övergången till ett nytt system för utbetalning av skattemedel till kommuner och landsting. Förslaget, som ännu inte har behandlats av riksdagen, innebär att den merbelastning för staten som uppstår vid övergången skall regleras genom att slutavräkningen av skattemedel avseende år 1991 enligt det gamla systemet minskas enligt vissa grunder (prop. 1992/93:36 s.43-45). Minskningen skall göras kollektivt för kommuner respektive landsting. Bl.a. skall en minskning göras på grund av de ökade utbetalningar av skattemedel som år 1993 följer av att utbetalningssystemet läggs om (nivåförändringen).

Nivåförändringen beräknas som skillnaden mellan preliminära kommunal- och landstingsskattemedel för år 1993 enligt det nya utbetalningssystemet och motsvarande skattemedel (förskott inklusive uppräknings på grund av befolkningsökning) enligt det gamla systemet. Nivåförändringen är bl.a. beroende av de åtgärder som påverkar skatteunderlaget och som jag tagit upp i detta ärende. För att det inte skall bli en dubbel reglering måste reduktionen av slutavräkningen på grund av nivåförändringen justeras ned motsvarande de nämnda regleringarna.

Beträffande de landstingsfria kommunerna bör den justering jag nu har föreslagit helt och hållet regleras i den kollektiva avräkningen för kommunerna.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom Finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:000) om slutavräkning av kommunalskattemedel år 1991,
2. lag med särskilda bestämmelser om utbetalning av skattemedel år 1993.

Lagförslagen avser i och för sig sådana frågor som faller inom Lagrådets granskningsområde. Förslagen är emellertid av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som bilaga 1.

5 Hemställan

Prop. 1992/93:123

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992	5
1 Inledning	5
2 Åtgärder som bör föranleda en ekonomisk reglering mellan staten och kommunsektorn under år 1993	6
2.1 Ändringar i skattesystemet, sjukförsäkringen och pensionssystemet	6
2.2 Sänkning av arbetsgivaravgifter och särskild löneskatt	8
2.3 Avgifter inom äldre- och handikappomsorgen	9
2.4 Sammanfattning av kommunalekonomiska effekter	10
3 Ekonomisk reglering år 1993	11
3.1 Metoder för ekonomisk reglering år 1993	11
3.2 Följdändringar vid övergången år 1993 till ett nytt system för utbetalning av skattemedel till kommuner och landsting	12
4 Upprättade lagförslag	12
5 Hemställan	13
6 Beslut	13